

gamle Politikere Frede Bojsen, og han stolede paa, at Frede Bojsen og han vilde mødes i fælles Afsky for al den Løgn og Bagvaskelse, hvortil dansk Politik var sunken ned i vore Dage. Hvis det ikke gik det høje Ting, som det gaar mig, at det ikke tager det ærede Medlem fra Ringsted's Udtalelser alvorligt, vilde denne mærkelige Udtalelse af en Folketingsmand, forhenværende Konseilspræsident, nuværende Borgmester, sikkert have sat Spor i denne Finanslovbehandling. Jeg føler mig overbevist om, at hvis det ærede Medlem ikke gaar ud fra som givet og andre i lige Maade med ham, at disse Ord: Løgn og Bagvaskelse, have Adresse til hans eget Parti og ikke til andre, og hvis, som sagt, man tog det ærede Medlems Ord alvorligt, vilde de andre Partigrupper's Ordførere have krævet det ærede Medlem til Regnskab for denne mærkelige Udtalelse. Det er ikke sket, naturligvis af den Grund, jeg har nævnt, at der ingen er eller i hvert Tilfælde kun saare faa, der tage det ærede Medlem alvorligt.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg vil først gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch), som jeg skulde have gjort, da jeg sidst havde Ordet. Det ærede Medlem, der interesserer sig stærkt for Spørgsmaalet om Arbejdsanvisning, havde lagt Mærke til, at der af Indenrigsministeriet i Foraaet var udsendt til forskellige Institutioner, Fagforeninger, Arbejdsgiverforeningen o. s. v., et Forslag, som allerede sidste Vinter hen imod Samlingens Slutning var udarbejdet i Ministeriet. Af de Erklæringer, som nu i Sommerens Løb og navnlig ved Rigsdagens Begyndelse indgik til Ministeriet, er der, i hvert Fald for en Dels Vedkommende, sket Offentliggørelse i Fagbladene. Det ærede Medlem har saa set, at der var ret stor Uoverensstemmelse, navnlig mellem Arbejdsgivernes og Fagforeningernes Organisationers Udtalelser, og spurgte, hvad der var Indenrigsministerens Mening med Hensyn til Arbejdsanvisning, og spurgte navnlig, om der ikke var Mulighed for, at man kunde prøve paa at faa en direkte Forhandling i Gang mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, og det ærede Medlem motiverede nærmere hvorfor. Motivet var for saa vidt interessant, som det ærede Medlem siger, at han er noget bange for, at vi vilde komme i en ubehagelig Stilling her i Tinget, hvis vi ligesom skulde komme til

at tage Parti paa et saadant Spørgsmaal og maaske komme til at paatvinge Arbejderne en Form for Anvisning, som Fagforeningerne ere Modstandere af. Jeg kunde bruge det ærede Medlems Ordførers og Formands Form og sige, at der have vi netop det ærede Medlem fra Langeland, som han er. Han er ængstelig for at komme til at tage et Standpunkt, der ikke skulde være efter Fagforeningernes Hoved, og saa henstiller han, om man ikke kunde undgaa det ubehagelige at skulle tage Standpunkt i et Spørgsmaal derved, at man overlod til en lille Kommission eller et Udvalg, hvad man vil kalde det, at drøfte den Sag videre. Det er ikke første Gang, man paa den Maade er kommen udenom Vanskeligheder, men det skal jeg nu ikke komme dybere ind paa. Jeg skal blot sige, at jeg, som ogsaa det ærede Medlem vil vide, først for nylig har faaet de sidste Svar. Det ærede Medlem ved, hvordan en saadan Sag behandles, da han selv har været Minister og tilmed Indenrigsminister. Han ved, at den bliver givet til en Assistent, der ekstraherer disse — i dette Tilfælde 14—15 — Svar og giver en Oversigt over dem. Denne Oversigt har jeg faaet og set igennem, men der har i den senere Tid været adskillige Møder i dette Ting, som jeg har været nødt til at overvære, og det vil forstaaes, at man saa lægger et og andet til Side. Dette har blandt andet været Tilfældet med denne Sag. Det er muligt, at jeg vil komme til det Resultat, at der vil blive gjort et Forsøg paa at faa de paagældende Parter til at enes. Jeg skal ærligt tilstaa, at jeg har ikke noget stort Haab om, at det vil lykkes, men blandt andet ogsaa af den Anledning, som det ærede Medlems Udtalelser have givet mig, skal jeg selvfølgelig tage det under Overvejelse.

Jeg skal derefter gøre nogle faa Bemærkninger om de Udtalelser, som ere faldne, siden jeg sidst havde Ordet. Forskellige ærede Medlemmer have paa ny berørt Spørgsmaalet om Invaliditetsforsikringen eller Folkeforsikringen. Naar det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) i en Bemærkning overfor det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup) fandt Anledning til at gøre opmærksom paa, at det var mig, der som Indenrigsminister havde givet Befolkningen de Oplysninger, som den sad inde med om den Sag, er dette ikke rigtigt, for saa vidt som ogsaa Trafikministeren, længe før jeg har haft Lejlighed til at tale om Spørgsmaalet Folkeforsikring, har holdt, jeg ved ikke hvor